

vence 1928, čís. 144 sb. z. a n., průvodčího o určení místa k sedění, anebo že se jízdy nevzdala, neboť to je jen jejím právem, nikoliv povinností a není v opominutí tom ani přestoupení předpisu ani porušení průměrné opatrnosti (§ 1297 obč. zák.). Poněvadž se však žalobkyně vůbec nedovolala, nelze přezkoumávati, zda úraz vůbec nezavinila, a bylo proto rozhodnuto, jak se stalo.

Čís. 12268.

Je-li dražební řízení již skončeno a opravný prostředek tohoto řízení se týkající nebyl podán, nýbrž jde již jen o rozvrh nejvyššího podání a jen toho se také rekurs týkal, nebyl rekursní soud oprávněn, aby se zabýval otázkou proveditelnosti a přípustnosti dražby.

(Rozh. ze dne 19. ledna 1933, R I 1126/32.)

Ve vnučené dražbě byly vydraženy pozemky, jichž dlužníci nabyli přidělem. Proti rozvrhovému usnesení podal rekurs vymáhající věřitel Josef K. K tomuto rekursu zrušil rekursní soud celé exekuční řízení z důvodu, že povinni nejsou jako vlastníci prodáváných, pokud se týče prodaných pozemků knihovně zapsáni a že proto není exekuce podle stavu veřejné knihy proveditelná.

Nejvyšší soud k dovolacím rekursům vydražitelů zrušil napadené usnesení a vrátil věc soudu druhé stolice, by o rekursu Josefa K-a znovu rozhodl.

D ů v o d y:

Netřeba řešiti otázku, zdali exekuce dražbou na pozemky povinných, kteří nejsou ve veřejné knize za vlastníky zapsáni, je, pokud se týče byla proveditelná, po případě přípustná, při čemž se však poukazuje na §§ 325, 328, 331 ex. ř. (sb. n. s. 6521), nýbrž stačí v projednávaném případě uvést, že exekuce dražbou pozemků dlužníků byla za souhlasu Státního pozemkového úřadu právoplatně povolena a také již provedena, nanejvýš, že se svolením Státního pozemkového úřadu udělený příklep nabyl právní moci. Jde již jen o rozvrh nejvyššího podání a jen toho se také rekurs podaný Josefem K-em týkal. V tomto údobí, kdy podle toho, co bylo uvedeno, je dražební řízení již skončeno a opravný prostředek tohoto řízení se týkající podán nebyl, nebylo na rekursním soudě, aby se zabýval otázkou proveditelnosti, po případě přípustnosti dražby a napadené usnesení není proto po právu.

Čís. 12269.

Nelze-li mezi spoluvlastníky domu docílit souhlasu jen o výši úplaty za byt užívaný spoluvlastníkem, není třeba zřizovati správce společné nemovitosti, nýbrž může býti úplata určena soudem v nesporném řízení.

(Rozh. ze dne 19. ledna 1933, Rv I 1905/31.)